

Sygn. akt VII U 1777/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 marca 2017 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Włodzimierz Czechowicz

Protokolant: st. sekr. sądowy Maria Nalewczyńska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 8 marca 2017 r. w Warszawie

sprawy K. O.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W.

o świadczenie przedemerytalne

na skutek odwołania K. O.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W.

z dnia 7 października 2016 r. znak: (...)

zmienia zaskarżoną decyzję z dnia 7 października 2016 r. znak: (...) w ten sposób, że przyznaje odwołującemu K. O. prawo do świadczenia przedemerytalnego z dniem 18 sierpnia 2016 r.

UZASADNIENIE

K. O. w dniu 21 listopada 2016 r. złożył do Sądu Okręgowego Warszawa – Praga w Warszawie za pośrednictwem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. odwołanie od decyzji z dnia 7 października 2016 r., znak: (...), odmawiającej mu prawa do świadczenia przedemerytalnego i wniósł o zmianę decyzji i przyznanie mu wnioskowanego świadczenia.

W uzasadnieniu odwołania ubezpieczony podniósł, że ze świadectwa pracy z dnia 12 września 1991 r. wystawionym przez firmę (...) wynika, że w okresie od 1 lipca 1990 r. do 31 grudnia 1990 r. był zatrudniony w powyższej firmie. Ponadto ubezpieczony wskazał, że w dniu 24 września 1991 r. złożył pozew przeciwko właścicielowi firmy (...) o wypłacenie zaległości pieniężnych za okres zatrudnienia, tj. od 1 lipca 1990 r. do 30 czerwca 1991 r. (odwołanie z dnia 21 listopada 2016 r., k. 2-3 a.s.)

Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w W. wniósł o oddalenie odwołania na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c.

W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że odwołujący legitymuje się stażem w wymiarze 34 lat, 6 miesięcy i 18 dni. Organ rentowy zaznaczył, że nie uwzględnił okresu pracy w Spółdzielni Pracy (...) od dnia 1 lipca 1990 r. do 31 grudnia 1990 r., ponieważ przedłożona przez odwołującego dokumentacja nie potwierdza okoliczności wynikających z wpisów w legitymacji ubezpieczeniowej (odpowiedź na odwołanie z dnia 7 grudnia 2016 r., k. 8 a.s.)

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

K. O. w dniu 17 sierpnia 2016 r. złożył wniosek do organu rentowego o przyznanie mu prawa do świadczenia przedemerytalnego. Do powyższego wniosku ubezpieczony dołączył kwestionariusz dotyczący okresów składkowych i nieskładkowych wraz z dokumentacją potwierdzającą te okresy (k. 1-21 a.e., tom I)

Organ rentowy po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego ustalił, że ubezpieczony wykazał łączny staż pracy w wymiarze 34 lat, 6 miesięcy i 18 dni okresów z czego okresy składkowe stanowiły 33 lata, 10 miesięcy i 19 dni, zaś nieskładkowe 7 miesięcy i 29 dni. Na tej podstawie, decyzją z dnia 7 października 2016 r. organ rentowy odmówił ubezpieczonemu prawa do świadczenia przedemerytalnego. Zakład Ubezpieczeń Społecznych zaznaczył jednocześnie, że sprawa do roszczonego świadczenia może być przedmiotem ponownego rozpatrzenia po dostarczeniu świadectwa pracy ze Spółdzielni Pracy (...), a nadto wskazanie adresu Oddziału ZUS, gdzie były odprowadzane składki na ubezpieczenie społeczne wraz z podaniem numeru (...) (decyzja z dnia 7 października 2016 r., k. 62 a.e.)

Ubezpieczony odwołał się od powyższej decyzji, inicjując tym samym postępowanie sądowe o sygn. akt VII U 1777/16, w toku którego ustalono, że odwołujący w okresie od 1 lipca 1990 r. do 31 grudnia 1990 r. wykonywał pracę na rzecz Spółdzielni Pracy (...). Praca ta była świadczona na rzecz tego samego pracodawcy, który później funkcjonował pod inną firmą - (...), z którym podpisał łącznie 2 umowy na okres 6 miesięcy, tj. od 1 lipca 1990 r. do 31 grudnia 1990 r. (Spółdzielnia Pracy (...)) oraz od 1 stycznia 1991 r. do 30 czerwca 1991 r. (...). Adres oraz stanowisko pracy, na którym świadczył pracę było identyczne, zmieniła się jedynie nazwa pracodawcy (przesłuchanie odwołującego z dnia 8 marca 2017 r., k. 26 – 27 a.s.) Sąd dodatkowo ustalił, że pomiędzy dwoma stronami doszło do sporu sądowego, który został zapoczątkowany przez K. O. wniesionym pozwem w dniu 24 września 1991 r. W uzasadnieniu tego pozwu powód K. O. wskazał okres zatrudnienia u M. W., który to fakt nie był okolicznością sporną w ówczesnym postępowaniu sądowym, a zatem nawet jego pracodawca nie kwestionował wykonywania przez okres od 1 lipca 1990 r. do 31 grudnia 1990 r. pracy na rzecz Spółdzielni Pracy (...). Spór pracowniczy zakończył się podpisaną ugodą (pозew z dnia 24 września 1991 r., k. 6 a.s., przesłuchanie odwołującego z dnia 8 marca 2017 r., k. 26 – 27 a.s.)

Powyższy stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił na podstawie dowodów z dokumentów, które w zakresie w jakim Sąd oparł na nich swoje ustalenia, są wiarygodne, wzajemnie się uzupełniają i tworzą spójny stan faktyczny.

Za wiarygodne Sąd uznał również zeznania odwołującego K. O. na okoliczność zatrudnienia w okresie od dnia 1 lipca 1990 r. do dnia 31 grudnia 1990 r. w Spółdzielni Pracy (...). Zeznania odwołującego były spójne, logiczne oraz zgodne z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym. Wobec powyższego Sąd nie odmówił im przymiotu wiarygodności w jakiegokolwiek części.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie K. O. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 7 października 2016r., znak: (...) jest zasadne i zasługuje na uwzględnienie.

W niniejszej sprawie spór między stronami postępowania dotyczył kwestii spełnienia przez odwołującego przesłanek uprawniających do nabycia prawa do świadczenia przedemerytalnego na podstawie ustawy z dnia 30 kwietnia 2004r. o świadczeniach przedemerytalnych (tekst jedn. Dz. U. z 2013r. poz.170). Określa ona m.in. zasady ustalania prawa do świadczeń przedemerytalnych przyznawanych przez ZUS, tryb postępowania w sprawie przyznania tych świadczeń i ich wypłatę.

Przepis art. 2 ust. 1 wskazanej ustawy, w sześciu punktach, zawiera enumeratywne wyliczenie kategorii osób, którym przysługuje prawo do świadczenia przedemerytalnego. Wskazuje on, że to prawo to przysługuje osobie, która:

1. do dnia rozwiązania stosunku pracy lub stosunku służbowego z powodu **likwidacji pracodawcy lub niewypłacalności pracodawcy**, w rozumieniu przepisów o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy, u którego była zatrudniona lub pozostawała w stosunku służbowym przez okres nie

krótszy niż 6 miesięcy, ukończyła co najmniej 56 lat — kobieta oraz 61 lat — mężczyzna i posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, lub

2. o dnia **rozwiązania stosunku pracy lub stosunku służbowego**

z przyczyn dotyczących zakładu pracy, w rozumieniu przepisów ustawy

z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, w którym była zatrudniona przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, ukończyła co najmniej 55 lat — kobieta oraz 60 lat — mężczyzna oraz posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 30 lat dla kobiet i 35 lat dla mężczyzn, lub

3. do dnia **ogłoszenia** upadłości prowadziła nieprzerwanie i przez okres nie krótszy niż 24 miesiące pozarolniczą działalność, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych, i za ten okres opłaciła składki na ubezpieczenia społeczne oraz do dnia ogłoszenia upadłości ukończyła co najmniej 56 lat — kobieta i 61 lat — mężczyzna i posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, lub

4. zarejestrowała się we właściwym powiatowym urzędzie pracy w ciągu 30 dni od dnia ustania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, pobieranej nieprzerwanie przez okres co najmniej 5 lat, i do dnia, w którym ustało prawo do renty, ukończyła co najmniej 55 lat — kobieta oraz 60 lat — mężczyzna i osiągnęła okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, lub

5. do dnia rozwiązania stosunku pracy **z przyczyn dotyczących zakładu pracy, w rozumieniu przepisów ustawy o promocji zatrudnienia, w którym była zatrudniona przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy**, posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 35 lat dla kobiet i 40 lat dla mężczyzn, lub

6. do dnia 31 grudnia roku poprzedzającego rozwiązanie stosunku pracy lub stosunku służbowego, z powodu **likwidacji pracodawcy lub niewypłacalności pracodawcy**, w rozumieniu przepisów o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy, u którego była zatrudniona lub pozostawała w stosunku służbowym przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, posiadała okres uprawniający do emerytury wynoszący co najmniej 34 lata dla kobiet i 39 lat dla mężczyzn.

Zgodnie z art. 2 ust. 3 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych, świadczenie przedemerytalne przysługuje osobie, która spełnia szczególne warunki wymagane do przyznania tego świadczenia, jeżeli:

1. przez okres co najmniej 6 miesięcy pobierała zasiłek dla bezrobotnych

i nadal jest zarejestrowana jako bezrobotna,

2. w okresie pobierania zasiłku dla bezrobotnych nie odmówiła bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, w rozumieniu ustawy o promocji zatrudnienia, albo zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych,

3. złoży wniosek o przyznanie świadczenia przedemerytalnego w terminie nieprzekraczającym 30 dni od dnia wydania przez powiatowy urząd pracy dokumentu poświadczającego 6-miesięczny okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych.

W uzasadnieniu zaskarżonej decyzji organ rentowy powołał się na brzmienie art. 2 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych i odmawiając K. O. prawa do wnioskowanego świadczenia wskazując, że brak jest wymaganego 35 – letniego okresu ubezpieczenia, gdyż Zakład Ubezpieczeń Społecznych uznał za udowodniony staż pracy (bez uwzględnienia okresów zatrudnienia od dnia 1 lipca 1990 r. do 31 grudnia 1990 r.) w wymiarze 34 lat, 6 miesięcy i 18 dni okresów składkowych i nieskładkowych. Tym samym spór sprowadzał się jedynie do powyższej okoliczności, natomiast spełnienia pozostałych warunków do uzyskania świadczenia przedemerytalnego organ rentowy nie kwestionował.

W związku z powyższym Sąd Okręgowy w pierwszej kolejności rozstrzygał, jaki staż uprawniający do emerytury posiada K. O. do dnia 31 stycznia 2016r., czyli do daty, w której ustał stosunek pracy w firmie (...) S.A. Oddział w

W.. Odwołujący wskazywał, że w jego ocenie ZUS powinien uwzględnić okres pracy w Spółdzielni Pracy (...). Zakład Ubezpieczeń Społecznych nie zaliczył do okresu pracy ubezpieczonego okresu od dnia 1 lipca 1990 r. do 31 grudnia 1990 r., ponieważ za w/w okres, dokumentacja przedstawiona przez ubezpieczonego nie potwierdza okoliczności z wpisów w legitymacji ubezpieczeniowej.

Analizując okoliczności sprawy Sąd doszedł do przekonania, że stanowisko organu rentowego nie jest zasadne. Zdaniem Sądu jak wynika ze świadectwa pracy a także z wyjaśnień ubezpieczonego oraz księżeczki ubezpieczeniowej ubezpieczony świadczył pracę na rzecz Spółdzielni Pracy (...). Bezsporne jest, iż ubezpieczony spełnił pozostałe warunki określone w art. 2 ust. 3 powołanej ustawy i w związku z tym Sąd przyznał K. O. prawo do świadczenia przedemerytalnego od dnia następnego po dacie złożenia wniosku.

Sąd Okręgowy wnikliwie zbadał okoliczności sprawy i przyjął, że staż pracy przy uwzględnieniu okresu spornego w Spółdzielni Pracy (...) wyniósł ponad 35 lat okresów składkowych i nieskładkowych. Zgodnie z art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne, wobec tego to na odwołującym spoczywał ciężar udowodnienia spornych okoliczności, tj. przedłożenia dokumentacji mogącej poświadczyć fakt zatrudnienia w Spółdzielni Pracy (...). Tym samym na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Sąd uznał za przekonująco udowodniony sporny okres zatrudnienia do okresu ubezpieczenia odwołującego.

Reasumując, z uwagi na spełnienie łącznie wszystkich warunków uprawniających do nabycia prawa do świadczenia przedemerytalnego, Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji.

SSO Włodzimierz Czechowicz

Zarządzenie: (...)

(...)